

Sygn. akt III AUa 10/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2019 r. w Szczecinie

sprawy H. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek apelacji H. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 sierpnia 2018 r., sygn. akt VI U 20/18

oddala apelację.

SSA Jolanta Hawryszko	SSA Barbara Białecka	SSA Anna Polak
-----------------------	----------------------	----------------

Sygn. akt III AUa 10/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 listopada 2017 r. znak (...) organ rentowy -Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników dla ubezpieczonego - H. S. w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno-rentowego od 12 października 2017 r. oraz ustanie obowiązku opłacania składek. Organ rentowy wskazał, że należność z tytułu składek za G. S. wynosząca na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie – 15,00 zł, ubezpieczenie emerytalno-rentowe 32,00 zł ogółem 47,00 zł, została uregulowana w całości.

W odwołaniu od decyzji H. S. podniósł, że podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników, prowadzona przez niego działalność gospodarcza nigdy nie była wykreślona z CEIDG, nigdy też nie złożył wniosku w sprawie „zawiadomienia o zaprzestaniu działalności gospodarczej” nie ma zatem podstaw do przyjęcia, że wznowił działalność gospodarczą.

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniosła o jego oddalenie w całości z argumentacją, jak w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2018 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie oraz zasądził od H. S. na rzecz organu rentowego – Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że H. S., urodzony (...), jest posiadaczem gospodarstwa rolnego, o powierzchni 3,34 ha przeliczeniowego.

Skarżący od 1997 r. prowadzi z przerwami działalność gospodarczą w zakresie krawiectwa w związku z czym okresowo opłaca podatek dochodowy od osób fizycznych pobierany w formie karty podatkowej.

Decyzją z dnia 10 grudnia 2015 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1 oraz art. 3a.1, 5a, 7 i 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników wobec H. S. w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego i ubezpieczenia emerytalno – rentowego - poczynając **od dnia 18 listopada 2015 r.** Poprzednio H. S. ubezpieczeniu społecznemu rolników podlegał od dnia 2 października 2015 r., a więc nie spełnił warunku nieprzerwanego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez okres co najmniej 3 lat przed wznowieniem prowadzenia działalności.

Wyrokiem z dnia 26 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt VIU 1330/16 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji Prezesa KRUS z dnia 10 grudnia 2015 r. Po czym, wyrokiem z dnia 19 września 2017 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 115/17 Sąd Apelacyjny w Szczecinie oddalił apelację H. S. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 października 2016 r.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie w sprawie o sygn. akt III WSCU 97/17 odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną ponieważ została złożona przez stronę osobiście (naruszenie art. 87¹ k.p.c.).

W dniu 29 sierpnia 2017 r. do organu rentowego wpłynął wniosek CEIDG-1 o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, z którego treści wynikało, że H. S. z dniem 28 sierpnia 2017 r. zawiesił prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 11 września 2017 r. objął ubezpieczonego ubezpieczeniem rolniczym od dnia 28 sierpnia 2017 r., tj. od momentu ponownego zawieszenia działalności gospodarczej.

H. S. z dniem 12 października 2017 r. wznowił prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 12 grudnia 2018r. objął ubezpieczonego ubezpieczeniem rolniczym od dnia 18 grudnia 2017 r., tj. od momentu ponownego zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

Po dokonaniu powyższych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie H. S. okazało się bezzasadne.

Sąd orzekający wskazał, że przedmiotem zaskarżonej przez wnioskodawcę decyzji z dnia 10 listopada 2017 r. jest stwierdzenie przez organ rentowy ustania ubezpieczenia społecznego rolników H. S. w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno-rentowego od 12 października 2017 r.

oraz ustanie obowiązku opłacania składek w związku ze wznowieniem przez ubezpieczonego prowadzenia działalności gospodarczej.

Bezsporne, według Sądu Okręgowego jest, że wyrokiem z dnia 19 września 2017 r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie (III AUa 115/17) oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 października 2016 r. (VI U 1330/16), którym to wyrokiem oddalono odwołanie H. S. od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 10 grudnia 2015 r. stwierdzającej ustanie ubezpieczenia społecznego rolników ubezpieczonego H. S. w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego i ubezpieczenia emerytalno – rentowego poczynając od dnia 18 listopada 2015 r.

W konsekwencji, wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 października 2016 r., wydany w sprawie VI U 1330/16, jest **prawomocny**.

Sąd I instancji zważył, że zgodnie z art. 365 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe. Prawomocny wyrok korzysta z powagi rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.), oznacza to, że nie jest dopuszczalne ponowne rozpoznanie sprawy między tymi samymi stronami o te same roszczenia, o których w nim rozstrzygnięto (art. 379 pkt 3 k.p.c.). Moc wiążąca orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. w odniesieniu do sądów oznacza, że podmioty te muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak to orzeczono w prawomocnym orzeczeniu. Zatem w kolejnym postępowaniu sąd jest związany prawomocnym orzeczeniem, rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będąca syntezą ustaleń faktycznych i prawnych (vide: wyrok SA w Poznaniu z dnia 19 maja 2005 r. I ACa 1848/04, LEX nr 166820). Sąd Okręgowy dostrzegł, że w orzecznictwie trafnie zwraca się uwagę, że powaga rzeczy osądzonej rozciąga się również na motywy wyroku w takich granicach, w jakich stanowią one konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia, niezbędne dla wyjaśnienia jego zakresu (tak np. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 marca 2002 r., sygn. II CKN 1415/00, LEX nr 53284).

Powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego oznacza, że także Sąd w niniejszej sprawie związany jest orzeczeniem wydanym w wyżej opisanym postępowaniu. Bezsporne jest także, że w dniu 12 października 2017 r. ubezpieczony po raz kolejny podjął kilkakrotnie zawieszoną wcześniej działalność gospodarczą.

Ostatecznie Sąd orzekający uznał, że spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do oceny prawnej, czy zasadne było wyłączenie powoda z ubezpieczenia społecznego rolników w związku z ponownym wznowieniem przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej od 12 października 2017 r.

Sąd Okręgowy podkreślił, że osoby prowadzące działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z mocy prawa zgodnie z art. 6 pkt 5 i art. 12 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jedn. tekst Dz.U. z 2017 r. poz 1383 ze zm.). Po myśli przepisu art. 13 tej ustawy obowiązek ubezpieczenia istnieje od dnia rozpoczęcia działalności do dnia jej zaprzestania, z wyłączeniem okresu, na który prowadzenie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Obowiązek ubezpieczenia według powszechnego systemu ubezpieczeń określony powołaną ustawą istnieje niezależnie od wysokości osiąganych przychodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Co do zasady obowiązek ubezpieczeń społecznych wynikający z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych, uregulowanego powyższą ustawą, wyłącza obowiązek ubezpieczenia uregulowany w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jedn. tekst Dz. U. z 2008 r., nr 50 poz. 291, ze zm.). Wynika to z art. 16 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Przepis ten reguluje pierwszeństwo powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych w stosunku do ubezpieczeń społecznych rolników. Wyjątkiem od tej zasady jest natomiast art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, regulujący kwestię zbiegu wskazanych wyżej tytułów podlegania ubezpieczeniu społecznemu w odniesieniu do rolników, w myśl którego rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata, rozpocznie prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpocznie współpracę przy prowadzeniu tej działalności, podlega nadal

temu ubezpieczeniu w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy prowadzeniu tej działalności, jeżeli spełnia jednocześnie następujące warunki:

- 1) złoży w Kasie oświadczenie o kontynuowaniu tego ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy tej działalności;
- 2) jednocześnie nadal prowadzi działalność rolniczą lub stale pracuje w gospodarstwie rolnym, obejmującym obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego, lub w dziale specjalnym;
- 3) nie jest pracownikiem i nie pozostaje w stosunku służbowym;
- 4) nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;
- 5) kwota należnego podatku dochodowego za poprzedni rok podatkowy od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej nie przekracza kwoty 2.528 zł.

Zgodnie z ust. 2 art. 5a ustawy za rozpoczęcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uznaje się także:

- 1) wznowienie wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, której prowadzenie okresowo zawieszono,
- 2) zmianę rodzaju lub przedmiotu wykonywanej działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD).

Sąd Okręgowy ustalił, że z informacji uzyskanych z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że H. S. wznowił działalność gospodarczą z dniem 12 października 2017 r. Ponadto wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 września 2017 r. ubezpieczony został prawomocnie wyłączony z ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 18 listopada 2015 r. Pomiędzy dniem 18 listopada 2015 r. a 12 października 2017 r. niewątpliwie nie upłynęły pełne 3 lata. Sąd orzekający wywiódł, że nie można w tej sytuacji przyjąć, że ubezpieczony przed kolejnym wznowieniem pozarolniczej działalności gospodarczej podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata.

Sąd I instancji nie zgodził się z ubezpieczonym co do tego, że w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej powinien być objęty ubezpieczeniem społecznym rolników, ponieważ była ona od wielu lat jedynie zawieszana i wznawiana, nie była natomiast prowadzona od nowa. Ustawodawca w art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wskazał, jakie przesłanki należy spełnić, aby móc prowadzić pozarolniczą działalność gospodarczą i być nadal objętym ubezpieczeniem społecznym rolników. Warunkiem tym m.in. jest nieprzerwane podleganie przez co najmniej 3 lata ubezpieczeniu społecznemu rolników przed rozpoczęciem prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, przy czym - zgodnie z ust. 2 art. 5a ustawy za rozpoczęcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uznaje się także wznowienie wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, której prowadzenie okresowo zawieszono.

Sąd Okręgowy podkreślił, że ustawodawca wyraźnie w art. 5a ustawy wskazuje, iż w pojęciu rozpoczęcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uwzględnia także sytuacje, kiedy działalności tej nie wyrejestrowano tylko zawieszono i po okresie zawieszenia ponownie podjęto (wznowiono). Zawieszenie takie przerywa ciągłość prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej dla potrzeb ubezpieczenia społecznego rolników i po jej wznowieniu termin 3 lat należy liczyć od początku, tj. tak jakby od momentu wznowienia rozpoczęto dopiero prowadzenie działalności gospodarczej. Wykładnia art. 5a ustawy wskazuje wyraźnie, że 3-letni staż ubezpieczenia rolniczego powinien przypadać bezpośrednio przed dniem rozpoczęcia (wznowienia) pozarolniczej działalności gospodarczej, co też konsekwentnie wskazuje orzecznictwo (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2008 r., II UK 304/07, z dnia 3 grudnia 1998 r., II UKN 343/98, OSNAPiUS 1999, Nr 2, poz. 74, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 lutego 2001 r., III AUa 935/00, OSA 2001, Nr 9, poz. 33).

Sąd Okręgowy zważył, że ubezpieczony przed kolejnym wznowieniem pozarolniczej działalności gospodarczej w dniu 12 października 2017 r. nie podlegał natomiast – jak już wyżej wskazano - nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata

ubezpieczeniu społecznemu rolników, dlatego organ rentowy prawidłowo wyłączył go od 12 października 2017 r. z rolniczego ubezpieczenia społecznego.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II sentencji na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

Z wyrokiem nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł o uchylenie wyroku z dnia 1 sierpnia 2018r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wskazał, że dowody z dokumentów nie potwierdzają, by jego ubezpieczenie rolnicze ustało. Zdaniem skarżącego w materiale brak wniosków kierowanych do CEIDG wymienionych w uzasadnieniu decyzji o ustaniu ubezpieczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja ubezpieczonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe. Sąd Okręgowy właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe oraz dokonał trafnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy. Sąd Odwoławczy podzielił ustalenia i rozważania prawne Sądu I instancji, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 1998 r., sygn. I PKN 339/98).

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 277) w brzmieniu z dnia 1 lipca 2005 r. stawia rolnikowi zamierzającemu rozpocząć prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej warunek nieprzerwanego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez co najmniej 3 lata przed rozpoczęciem tej działalności w celu pozostania w systemie ubezpieczeń społecznych rolników (zgodnie z ust. 2 pkt 1 za rozpoczęcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uznaje się także wznowienie wykonywania działalności, której prowadzenie okresowo zawieszono). Jednocześnie należy mieć na względzie, że choć istotnie wymóg posiadania 3 lat nieprzerwanego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników został wprowadzony nowelizacją ustawy z dnia 2 maja 2004 r. (Dz.U. z 2004 nr 91 poz. 873), to w niniejszej sprawie fakt ten pozostaje bez znaczenia, bowiem treść przepisu art. 5a, stanowiącego podstawę niniejszego rozstrzygnięcia, nie ulegała zmianom od 1 lipca 2011 r. Z punktu widzenia obowiązywania prawa dla podstawy materialnej wyroku istotny jest moment zaistnienia zdarzenia prawnego, a więc jako że postępowanie dotyczy decyzji KRUS z dnia 10 listopada 2017 r., zaś decyzja odnosi się do okresu od 12 października 2017 r. Sąd Okręgowy przyjął prawidłową podstawę prawną i jej brzmienie ustalone tekstem jednolitym ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym z 2013 r. pod pozycją 1403.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że ubezpieczony zdaje się mylnie pojmować subsydiarność rolniczego modelu ubezpieczenia społecznego. Stosownie do treści art. 7 ust. 1 i art. 16 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, rolnicze ubezpieczenie emerytalno-rentowe, wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie nie ma zastosowania, gdy rolnik lub domownik podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu. Jedyny zaś wyjątek od tej reguły przewidziano w przepisie art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Z uwagi na to, że ma on charakter normy szczegółowej nie może być rozszerzająco interpretowany. Przepis ten konsekwentnie przyjmuje, że wybór rolniczego ubezpieczenia społecznego uzależniony jest od uprzedniego stażu w ubezpieczeniu społecznym rolników. Spełnienie tej przesłanki zakłada istnienie sekwencyjności zdarzeń. Najpierw muszą zaistnieć podstawy do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników, a dopiero następnie ma nastąpić rozpoczęcie prowadzenia działalności pozarolniczej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r., II UK 41/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 250). Pomiędzy tymi granicznymi zdarzeniami rolnik powinien podlegać nieprzerwanie ubezpieczeniu przez okres przynajmniej 3 lat. Dodatkowo nie można pominąć, że ubezpieczenie rolnicze nie może zostać przerwane. Niezachowanie tego warunku oznacza, że rolnik obowiązany jest ponownie uzbierać trzyletni okres warunkujący wybór rodzaju ubezpieczenia. Zatem wykładnia art. 5a ustawy wskazuje wyraźnie, że 3-letni staż ubezpieczenia rolniczego powinien przypadać bezpośrednio przed dniem rozpoczęcia (wznowienia) pozarolniczej działalności gospodarczej, co też konsekwentnie wskazuje orzecznictwo (tak

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2008 r., II UK 304/07, z dnia 3 grudnia 1998 r., II UKN 343/98, OSNAPiUS 1999, Nr 2, poz. 74, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 lutego 2001 r., III AUa 935/00, OSA 2001, Nr 9, poz. 33).

Z powyższego wynika więc, że skoro ubezpieczony wznowił prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w dniu 12 października 2017 r., co pozostaje bezsporne, zaś wcześniej nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w wymiarze co najmniej 3 lat bez przerwy (podlegał od dnia 18 listopada 2015 roku do dnia 12 października 2017 r.), nie spełnił jednej z przesłanek koniecznych dla dalszego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników. W tej sytuacji zbędne staje się badanie spełnienia pozostałych przesłanek wymaganych przez art. 5a, gdyż tylko ich łączne spełnienie warunkuje możliwość ubiegania się o pozostanie w systemie ubezpieczenia rolniczego.

Na marginesie Sąd Apelacyjny zaznacza, że ubezpieczony w apelacji, w istocie nie sformułował merytorycznych zarzutów dotyczących czy to ustaleń faktycznych, czy to ocen prawnych, dokonanych przez Sąd I instancji, a ograniczył się jedynie do wskazania dlaczego takie rozstrzygnięcie jest dla niego krzywdzące.

Reasumując, stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie ubezpieczony H. S. nie wykazał, iż spełnia przesłankę podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez co najmniej 3 lata przed wznowieniem działalności gospodarczej w dniu 12 października 2017 r., co oznacza, że wyłączenie go z tego ubezpieczenia z powyższym dniem było prawidłowe. Tylko bowiem w sytuacji, gdyby H. S. spełniał warunki określone w art. 5a ust. 1 z zastrzeżeniem ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, mógłby w dalszym ciągu podlegać ubezpieczeniu społecznemu przewidzianemu w ustawie, a jednocześnie prowadzić pozarolniczą działalność gospodarczą.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak